

le istandsættelser af bygninger, men heldigvis er det nu løst, så det museum kan komme i gang.

Endelig glæder vi os over de beslutninger, der er om Det Kongelige Teater, både når vi snakker om skuespilhuset og operaen, men bestemt også over, at man nu har sagt, at den 4-års-plan, der er lagt for Det Kongelige Teater, har sat nye ønsker til det, man skal lave på teatret. Så er det ikke rimeligt samtidig at komme med store besparelseskrav. Derfor kan vi konstatere, at besparelseskrevet for Det Kongelige Teater er sat væsentligt ned, og det stod rent faktisk også i det forlig, vi indgik med regeringen og Det Konservative Folkeparti, at det var meningen. Det har man så levet op til i forbindelse med finansloven, og tak for det.

Jeg vil sige i dag og måske gentage det i morgen, at jeg håber, at Det Kongelige Teater forstår det her. At Det Kongelige Teater ved, at en af de ting, der nu er besluttet, nemlig at de tre kunstarter skal være sammen, også betyder, at den produktudvikling, der er lagt op til i 4-årsplanen, indebærer, at man ikke længere bare skal have »Der var engang« og »Elverhøj« som forestillinger, hvor de forskellige kunstarter går sammen. Det kræver en produktudvikling, og det kræver, at man finder flere steder at gå sammen og gerne i noget ny dramatik.

På landbrugsområdet vil vi godt bede regeringen om at lade være med at blive ved hvert eneste år at komme med den dér med konsulentordningerne og vikarordningerne. Altså den kommer med hvert år, og man ved også godt, at den bliver fjernet igen hvert år, og det dér spil, skulle vi ikke lade være med det? Vi er selvfølgelig glade for, at det er lykkedes at redde begge ordninger, men skulle vi ikke sige, at nu har vi taget kampen i en årrække, og den er endt samme sted hver gang, så nu må der da snart være matchpoint i det her?

Husdyrbesætningerne: Ja, nedskæringerne af afskrivninger blev da heldigvis ordnet sådan, at det nu er til at leve med, og alt i alt synes jeg nu godt, man kan være det bekendt over for landbruget, det, der er kommet til her.

Så er der en række ændringsforslag fra Dansk Folkeparti og fra Frihed 2000, og jeg vil bare uden at gå i detaljer sige, at dem stemmer vi imod. Det gør vi såmænd, fordi vi mener, de fører til et samfund, som vi ikke er enige i. Der er en masse prioriteringer dér, som er langt, langt, langt anderledes end dem, CD står for, og

derfor er der ingen grund til at gå i den retning, så det bliver nej og nej og nej.

Kristeligt Folkepartis forslag om skilsmisserådgivning støtter CD. Vi har i en årrække været et af de partier, der har arbejdet kraftigt for, at den rådgivning skulle have penge fra tipsmidlerne, og der skete åbenbart nogle misforståelser under forhandlingerne om satspuljen. Men vi er glade for, at det nu via det ændringsforslag bliver reddet i land, sådan at skilsmisserådgivningen får penge igen.

Så vil jeg da gerne dele hr. Kristian Thulesen Dahls glæde over hædersgaveforslaget. Nu kan vi så være tilfredse med, at regeringen er gået med. Vi er tilfredse med, at det arbejde, som ikke mindst hr. Frank Aaen og hr. Arne Melchior har gennemført i årevis med beslutningsforslag, og hvad ved jeg, altså nu har båret frugt, så det bliver gennemført, og der sker den rimelige forøgelse af hædersgaverne. Dermed får man visket et kedeligt signal bort for nogle mennesker, som har gjort en stor indsats for Danmark. At det så sker i dag i stedet for for nogle år siden, kan vi ærgre os over, men der er bestemt en glæde over, at regeringen synes, det var så godt et forslag, at de vil støtte det, og det forlig her det er da altid godt.

Og så de negative ting. Det er jo ingen overraskelse, efter hvad hr. Arne Melchior har sagt, at CD agter at stemme imod forslaget om Københavns Havn. Jeg behøver ikke gå mere i detaljer med det, for det har hr. Arne Melchior gjort, men det er altså nej til det. Det er nej til afgiften på naturgassen, og det er nej til dieselafgiften, og det er ingen overraskelse for regeringen, at det er sådan. Dieselafgiften og havnen er jo nogle af grundene til, at vi ikke er med i trafikaftalerne. Selv om der er mange gode ting i dem, ønskede vi altså ikke at støtte på de her punkter, og derfor stemmer vi også imod de ændringsforslag.

Så vil jeg også meddele, hvor vi i CD undlader at stemme. Fru Amanda skal ikke have 50 mio. kr., ikke hende i Kerteminde, men hende i Arbejdsministeriet. Vi mener ikke, det er rigtigt at sætte de 50 mio. kr. af her på finansloven uden at se dem i sammenhæng med alle de aktstykker, som regeringen ellers kommer væltende med, og orienteringer og udsættelser, og hvad ved jeg. Jeg skal ikke i dag gøre mig til spåmand om, hvornår Amanda kommer til at fungere. Det håber jeg heller ikke andre vil.

Vi kan jo alle sammen have vores håb, og det er lyserødt, men både medarbejdere og andre